

[Jes Lunde]

må bremse med det samme for at undgå, at arbejdsløsheden falder alt for meget. Det kunne tyde på, at man reelt har opgivet at få arbejdsløsheden ned under 250.000. Hvis det er tilfældet, synes jeg, det er katastrofalt, at regeringspolitik er sådan.

Vi er selvfølgelig i SF tilfreds med, at regeringen i det konvergensprogram, vi har til debat i dag, understreger, at Danmark ikke skal med i den såkaldte 3. fase af Den Monetære Union, dér, hvor konvergenskriterierne bliver bindende. Det er en situation, som SF selvfølgelig vil fastholde.

Vi hilser det også velkomment, at både den danske regering og Europa-Kommissionen lægger op til, at hensynet til miljøet skal spille en større rolle. Europa-Kommissionens hvidbog er i den henseende en overraskende positiv bog at læse; den kan jeg anbefale til alle. Der er meget nytænkning i denne rapport set i forhold til den politik, der har været ført i Europa i de senere år. Vi er nemlig stadig meget langt fra en situation, hvor vi kan kalde vores økonomiske politik for økologisk bæredygtig. Vi bruger stadig alt for mange af klodens begrænsede ressourcer, vi forurener stadig alt for meget, og derfor er der i virkeligheden brug for også at have et konvergensprogram på det område, en konvergens til miljømæssig bæredygtighed.

Regeringen er en lille smule på vej i den retning, idet den er begyndt at skrive noget om miljøet i sin redegørelse, og det er da udmærket. Men så kan det jo undre, at regeringen samtidig i konvergensprogrammet lægger op til, at det private forbrug inden år 2000 skal stige med hele 30 pct. – 30 pct. mere i forbrug i gennemsnit pr. dansker. Det er for os at se en meget mærkværdig måde at prioritere på i en situation, hvor vi har store sociale problemer, kolossale uløste arbejdsløshedsproblemer, masser af problemer med miljøet, et for stort forbrug af ressourcer, for megen forurening osv. Dér vælger man at prioritere på den måde, at man siger: Det, der skal udvikles allerkræftigst i de kommende år, er det private forbrug. I SF forstår vi simpelt hen ikke, hvordan man kan få det til at hænge sammen med de kønne ord, man siger om miljøet.

Derfor ser vi frem til den dag, hvor vi har en regering, der vil komme med et mere miljømæssigt og menneskeligt sammenhængende

og kvalificeret udspil med hensyn til, hvor Danmark skal bevæges hen i årene frem mod år 2000, så vi får en egentlig løsning på vores arbejdsløshedsproblem, får arbejdsløsheden væk og får Danmark gjort til et samfund, der kan påstå, at vi fungerer på en måde, som er miljømæssigt holdbar på længere sigt, også når vi ved, at der er grænser for, hvor mange ressourcer vi kan bruge, når vi ser på vores forhold sammenlignet med den tredje verdens, også når vi ser på de store trusler, som er i det økologiske billede i øjeblikket, og hvor vi ved, at vi har en forpligtelse til at være et af de lande, der gør mest. Netop fordi vi har så høj en levestandard her, har vi en helt kolossal forpligtelse til at vise verdenssamfundet, at vi tør gå forrest med hensyn til at skaffe en miljømæssig bæredygtighed.

Det tror jeg desværre ikke dette program lever op til, men det kan være, at den næste regering kan levere et sådant program.

Kim Behnke (FP):

Det er jo med ca. halvandet års forsinkelse, at vi nu har denne debat i Danmark. Der har ikke ligefrem været den normale danske tendens i EU-sammenhæng, nemlig at vi er duksedrenge, der gør vores arbejde færdigt først. Det har jo ikke præget regeringens holdning og regeringens arbejdstempo i forbindelse med konvergensprogrammet. Nok har Folketingets Markedsudvalg i mange år diskuteret disse temaer, men et samlet program, der kunne præsenteres i Folketingssalen, ser vi først nu. Det skal regeringen selvfølgelig ikke have utak for. Det er glimrende, at vi nu endelig får den debat – vel at mærke i Folketingssalen.

Inden debatten gjorde vi os nogle overvejelser om, hvordan den skulle forløbe, for hvis vi skulle have en intellektuel debat om indhold og konsekvenser af konvergensprogrammet i Spanien og Portugal sammenlignet med Danmark, kunne det godt gå hen at blive en kedelig debat, men jeg synes bestemt, at Folketinget endnu en gang har bekræftet, at man godt kan få selv den mest kedelige debat gjort spændende.

Når vi så ser på det, der ligger fra regeringen, skal vi være de første til at sige: Jamen hurra, det er godt, at vi har faste, stabile valutakurser, at den danske krone ligger fast, og at den ligger stærkt. Det bakker vi op om; vi bak-